

بیانیه سازمان دفاع از قربانیان خشونت

درباره نقض حقوق بین‌الملل در بازداشت رئیس دولت ونزوئلا

بدین وسیله مراتب محکومیت عمیق خود را نسبت به مداخله نظامی اخیر ایالات متحده علیه جمهوری بولیواری ونزوئلا اعلام می‌داریم؛ مداخله‌ای که منجر به ربایش غیرقانونی و انتقال اجباری رئیس‌جمهور قانونی این کشور شد. این اقدام بی‌سابقه، نقضی چندلایه از ساختار حقوقی بین‌المللی و منشور سازمان ملل متحد به شمار می‌رود.

۱. نقض حاکمیت و منشور سازمان ملل متحد

این حمله نظامی، نقض آشکار ماده ۲(۴) منشور سازمان ملل متحد است که به صراحت تهدید یا توسل به زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر دولت را ممنوع می‌کند. این اقدام نظامی یک‌جانبه، با دور زدن شورای امنیت سازمان ملل، اصل برابری حاکمیتی و قاعده بنیادین عدم مداخله در امور داخلی دولت‌های مستقل را تضعیف می‌کند.

۲. تأثیر اقدامات قهری یک‌جانبه غیرقانونی (UCMs)

این تجاوز باید در چارچوب سال‌ها تحریم‌های غیرقانونی و یک‌جانبه‌ای که توسط ایالات متحده اعمال شده‌اند مورد بررسی قرار گیرد. این اقدامات قهری یک‌جانبه (UCMs) پیشاپیش زیرساخت‌ها و اقتصاد ونزوئلا را به شدت فلج کرده و حق مردم ونزوئلا برای توسعه، و همچنین حق آنان بر سلامت و زندگی را نقض کرده است. ما تأکید می‌کنیم که این تشدید اخیر نظامی و هرج‌ومرج ناشی از آن، رنج‌های اقتصادی از پیش شکننده را تشدید خواهد کرد. آسیب‌پذیرترین اقشار جامعه — از جمله کودکان، سالمندان و افراد مبتلا به بیماری‌های مزمن — قربانیان اصلی این سیاست‌ها هستند. چنین اقداماتی که جنگ اقتصادی را با استفاده مستقیم از نیروی نظامی درهم می‌آمیزد، به منزله مجازات جمعی جمعیت غیرنظامی است؛ امری که بر اساس حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بشر ممنوع است.

۳. بازداشت خودسرانه و انتقال غیرقانونی

دستگیری و انتقال فراسرزمینی رئیس‌جمهور، مصداق «آدم‌ربایی فراملی» است. این اقدام، ماده ۹ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) در خصوص حق آزادی و امنیت شخصی را نقض می‌کند. هرگونه بازداشتی که ناشی از نقض حقوق بین‌الملل یا اعمال حقوق بنیادین باشد، بنا به تعریف، خودسرانه است. افزون بر این، مصونیت رئیس دولت در حال تصدی، اصلی تثبیت‌شده در حقوق بین‌الملل عرفی است (چنان که توسط دیوان بین‌المللی دادگستری نیز مورد تأیید قرار گرفته) و نمی‌توان آن را از طریق ابزارهای قضایی داخلی یک قدرت خارجی نادیده گرفت.

۴. نقض حق تعیین سرنوشت

بر اساس ماده ۱ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، مردم ونزوئلا از حق غیرقابل سلب تعیین وضعیت سیاسی خود برخوردارند. برکناری یک رئیس‌جمهور مستقر از طریق نیروی نظامی خارجی، حمله‌ای مستقیم به اراده دموکراتیک و حق تعیین سرنوشت مردم ونزوئلا محسوب می‌شود.

ما فوراً درخواست می‌کنیم که در چارچوب مأموریت‌های مربوطه خود اقدامات زیر را انجام دهید:

۱. صدور یک بیانیه مشترک در محکومیت توسل به زور و نقض حاکمیت ونزوئلا.
۲. انجام یک تحقیق فوری درباره قانونی بودن بازداشت رئیس‌جمهور و مطالبه آزادی فوری وی بر اساس اصول مصونیت بین‌المللی و دادرسی منصفانه.
۳. ارائه گزارشی درباره پیامدهای انسانی این تشدید تنش، به‌ویژه چگونگی تشدید خساراتی که پیش‌تر در اثر سال‌ها تحریم‌های یک‌جانبه غیرقانونی ایجاد شده است.
۴. حراست از حاکمیت قانون در برابر «حاکمیت زور» به‌منظور جلوگیری از ایجاد سابقه‌ای خطرناک که ثبات همه دولت‌های مستقل را تهدید می‌کند.

جامعه بین‌المللی نمی‌تواند فرسایش اصول بنیادین منشور سازمان ملل متحد را بپذیرد.

ما منتظر مداخله فوری شما هستیم.

